

[Hauge.]

Udtalelse, der viser, at i samme Øjeblik man har vedtaget denne Ændring i den gældende Lov, og Odense Kommune stiller Krav om en udvidet Indlemmelse, er Spørgsmaalet om St. Hans Sogns Indlemmelse skudt ud i en uvis Fremtid, thi det kan være meget længe, inden saadanne nye Indlemmelseskrav bliver endeligt gennemprøvet, og inden man kan overse, om det er muligt at opfylde disse Krav eller ikke.

Om Afstemningsspørgsmaalet sagde den højtærede Indenrigsminister, at han ikke troede, Kommissionen vilde kræve en ny Afstemning; men han vilde ikke blande sig i dette, ligesom han jo i det hele taget, sagde han, ikke havde blandet sig i Kommissionens Arbejde. Nej; saaledes som Lovforslaget nu er formet, kan Ministeren heller ikke vel blande sig direkte i Afstemningsspørgsmaalet, idet der udtrykkeligt staar i Lovforslagets § 2, at „hvis der ved nærværende Lovs Ikrafttræden efter stedfunden Afstemning er nedsat en Kommission til at forberede Indlemmelsen, kan Kommissionen beslutte, at ny Afstemning skal foretages“. Det vil sige, Kommissionen bliver i dette Spørgsmaal suveræn, Kommissionen kan beslutte, at ny Afstemning skal foretages, og derved faar i Virkeligheden den højtærede Indenrigsminister, efter at denne Vedtagelse har fundet Sted, mindre administrativ Myndighed, end han har efter den gældende Lov; thi nu er Forholdet det, som ogsaa Ministeren selv gjorde opmærksom paa i Gaar, at til syvende og sidst er det ham, der bestemmer, hvorledes Spørgsmaalet skal ordnes, han er ikke ubetinget afhængig af, om der er opnaaet tilstrækkelig Majoritet ved en Afstemning til Fordel for en Indlemmelse, han kan skønne over, hvorvidt denne Indlemmelse i det hele taget ud fra et alment og administrativt Synspunkt er ønskelig eller ikke, men jeg kan ikke se rettere end, at naar den her foreslaaede Paragraf bliver vedtaget, afskæres Ministeren fra at tage dette Standpunkt overfor St. Hans Landdistrikt lige saa frit, som han vilde kunne tage det efter den gældende Lov.

Den højtærede Indenrigsminister var saa elskværdig at sige, at jeg manglede Vidsyn overfor det foreliggende Indlemmelsesspørgsmaal, naturligvis i Mod sætning til den højtærede Minister, der her var i Besiddelse af det rette Udsyn, det rette Vidsyn. Men denne Udtalelse af Ministeren om min Mangel paa Evne til virkelig at se til Bunds i denne Sag beror paa en Fejlvurdering af det virkelige Forhold. Min

Stilling til Odense St. Hans Landsogns Indlemmelse er netop dikteret mig af Hensyn til Fremtiden og aldeles ikke ud fra Perspektiver, der ikke rækker ud over Havengedet for St. Hans Landsogn. Jeg har ingen Sinde i denne Sag taget noget som helst andet Standpunkt end det, jeg skønnede var ret og rimeligt, ikke mindst med Henblik paa Fremtiden.

Jeg har ogsaa sagt i Gaar — og hvad jeg har sagt derom, er rigtigt —, at St. Hans Landsogn ikke er i en Nødssituation, det er ikke Skatteprocenten, der er saa høj, at den nødvendiggør en Indlemmelse, det er helt andre Forhold, der kommer i Betragtning. En Kommune, der har en Ligningsprocent, der ikke er højere end 6,2, kan fornuftigvis, naar man sammenligner den med andre Kommuner, ikke siges at være nødstedt, ej heller naar den sammenlignes med Odense Kommune, hvis Skatteprocent ikke er væsentlig lavere. Det er helt andre Spørgsmaal, der gør sig gældende, end Skattespørgsmaalet, naar Talen er om St. Hans Landdistrikts Indlemmelse, og derom har jeg ogsaa allerede udtalt mig. Jeg kan ikke se rettere end, at det er urimeligt at have denné Dobbeltthed i kommunal Administration overfor en By, der er en Enhed, som Odense og St. Hans Landdistrikt er det.

Det er ingenlunde saaledes, som den højtærede Indenrigsminister sagde, at jeg havde animeret Befolkningen til at kræve Indlemmelse fremfor at søge en Ordning med Odense Kommune. Jeg er endogsaa i det heldige Tilfælde i saa Henseende at kunne henvise til en Betænkning, som er overrakt mig af et af de konservative Medlemmer af St. Hans Landdistrikts Bestyrelse, vedrørende Indlemmelsesarbejdet gennem de forløbne 23 Aar. I dette Dokument staar der — jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse det, det er ganske kort:

„Den 8. Oktober 1925 havde Distriktsbestyrelsens Indlemmelsesudvalg Foretræde hos Indenrigsminister Hauge paa Parkhotellet i Odense. Ministeren blev sat ind i de Forhandlinger, man førte med Odense By. Ministeren udtalte, at han var parat til at handle, saa snart Grundejerne og derefter de kommunale Vælgere havde stemt, og Afstemningerne havde givet mere end 75 pCt. af samtlige Stemmer for Indlemmelsen. Han oplyste, at den juridiske Side af Sagen var undersøgt af Ministeriets Embedsmænd og befundet værende i Orden. Ministeren udtalte